שמיה לרשתה והעדתי בכם היום את השמים ואת
הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך לאהבה
את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי
הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם: וילך משה וידבר את
הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר
אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא
אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא
עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר
דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ו
אמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי
יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם:
ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא
ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת:

לתמן לתיבתה: אסהידת בכון
יומא דין ית שמיא וית ארעא
חיי ומותא יהבת קדמך ברכן
וקלוטין ותתרעי בחיי בדיל
דתיחי את ובניך: למרחם ית יי
אלהך לקבלא למימריה ז
ולאתקרבא לדחלתיה ארי
הוא חייך ואורכות יומיך למתב
על ארעא די קיים יי לאבהתך
לאברהם ליצחק וליעקב למתן
להון: ואזל משה
ומליל
ית פתגמיא האלין עם כל
ישראל ואמר להון בר מאה
ועשרין שנין אנא יומא דין
ליתי אנא יכיל עוד למפק ולמיעל
ויי אמר לי לא תעבר ית ירדנא
הדין: יי אלקך הוא עבר קדמך
הוא ישיצי ית שמיא האלין
מן קדמך ותירתינון יהושע
הוא עבר קדמך כמא דמליל
יי: ויעביד יי להון כמא דעבד
לסיחון ולעוג מלכי אמורא
ולארעהון די שיצי יתהון:
ויתנינון יי קדמיכון ותעבדון
להון ככל תפקידתא די פקדית
יתכון: תתקפון ולא תדחלון
ולא תתברון בין קדמיה ון ארי
יי אלהך מדבר קדמך מימריה
לא ישבקינך ולא ירחקנך:
וקרא משה ליהושע ואמר
ליה לעיני כל ישראל תקף ואתלד
ארי את תיעול לעם עמא הדין
לארעא די קיים יי לאבהתהון
למיתן להון ואת תחסן ניתה להון: ויי הוא
מדבר קדמך ממימריה יהי בסעדך לא ישבקינך ולא ירחקנך לא תתדחל ולא תתבר:

העדותי בכם את השמים ו
שהן קיימין לעולם וכמשה
הקיש אותבם הרעה יה
עדיי שמע התריתי בכם
בכל זאת. לא את השמים
ואת הארץ אמ' להם הקבה
לישראל הסתכלו בשמים
שבראתי לשמש אתכם שמא
שינו את מידתם שמא לא עלה
גלגל חמה מן המזרח והאיר לכל
העולם כמנהגו ונזרח השמש
וכמו השמש הסתכלו באדון
שבראתי לשמשכם שמא שינה
מידתה שמא זרעתם אותה
ולא יעמדה אם שמא זרעתם
חיטים והעלה שעורים ומדה
אילו ששמשו לא לשכר ולא
להפסד אם זכות אין מקבלין
שכר ואם חוטאין אין מקבלין
פורענות ולא שינו את מידתם
אתם שאם זכיתם אתם מקבלו
שכר ואם חטאתם תקבלו פורע
על אחת כמה וכמה: ובחרת
בחיים אמ' מורה לכם שתבחרו
בחיים כמודם האומ' לבן בחר
לך חלק יפה בחלתי ואעמידנו
על חלק היפה ואומ' את זה
ברור לך ועל זה אמ' ה' ואת
חלק וכוסי אתה תומיך גורלי
העמדת ידי על גורל הטוב אתה זה
הלך לך. לא אוכל לעבור לעמדת
יכול שתשמש כחו הלא לא כחה
עינו ולא נס לחה אלא מהו לא
אוכל אינו רשאי שנטלה ממני
הרשות ונתנה ליהושע: ויי
אמר אלי. והו הפעמים מלאו אל
ויצאת ולבא לפי שאמ' אמ'
ועוד אמר הנם היום מלאו ימי
ושנותי. כמו זה עלתי בימי
זה [illegible] אחות: לעי ולם
בדברי תורה מלמד שנסתתמו
ומאן מסורות החכמה: ומיסך
לא יתן רפיון לחיות עשב ומאן:

הוה שכיר לתת לעבדיו חוק אותן ופעולתן
שכר הפעולה שפעלו עמו לפני היו חוקן
לתת: מי מה בז ויזרום. מעביר העביר
על שעבדך הלך לעשות נקמה בזודום
והוא עצמו בבבודן שהם תחילה
כעניין שנכו אותן בטויים חרב ויחריב
על אדום תרד. ונכה בזעם אותן שהר ג
הגרם והעביר מדבר כושון ולחמודת
בני אדם לבטי קבים. ובהגם הגר ז
הדם נתן על בגדיהם כי דרך המלכים
ומדברים מלכות כדרך בני אדם ושכר

יות המזון מה שהיה יכולה לשמוע ו
וכן וקולו כקול מים רבים דומה
הבביא קולחזק שלו לקול מים רבים
כדי לשכר המזון מה שהיה יכולה
לשמוע שאין להכון ולהיזון ברוב
גבורות יהיה להטמיע עם מותשהם
מי זה בז ומזדום עם. שלא אוג מ ו
זה. ובמ רחמון בגדים בדם. וכל
דבר שהוא מהנמוק בריחו ומראיתו
ב טפל בן לשון חימון. ומבעה מאמן
הבותיע שתי טעיות עמיד שרה

השמיע אל קעה הארץ אמרי לבת עינון
הבה ישיעך בבא הבה שפרו אתו בם
ובעולתו לפניו: וקראו להם עם הקדש
גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
נעזבה: מי זה בא מאדום חמיץ
בגדים מבצרה זה הדור בלבושו עוצה
ברב כחו אני המדבר בצדקה רב להושיע
מדוע אדם ללבושיך ובגדיך כדורך בגת
פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם